

ရောရော
ယောင်ယောင်
မောင်ဘဲ မောင်
ဝတ္ထုတိုများ
သီးသန့်စုစည်းမှု
မြင့်သန်း

ဘဝဆိုတာ ဒါပဲလားလို့ ကိုယ့်ဘာသာ တွေးကြည့်နေမိတယ်။ မနေ့ည မအိပ်ခင်အထိ အသက်ရှိနေသေးတဲ့ လူတစ်ယောက်ဟာ ဒီနေ့ မနက် မိုးလင်းလို့ အိပ်ရာကထတော့ မရှိတော့ဘူး။ ရှိတယ် ... မရှိဘူး ဆိုတဲ့ ကိစ္စဟာ ဖြစ်နေခြင်းရဲ့ အထဲမှာ ဘယ်လောက်အရေးကြီးနေပါလိမ့်။ ကိုယ်က ရှိသေးတယ်။ သူက မရှိတော့ဘူး ။ ကိုယ်က ရှိနေသေးတယ် ဆိုရာမှာ ရုပ်၊ နာမ် နှစ်ခုစလုံး ရှိနေသေးတယ်။ သူက မရှိတော့ဘူးဆိုပေတဲ့ သူ့ရုပ်ကြီး ရှိနေသေးတယ်။ သူမရှိတော့တာ သူသေ သွားတာကို ကိုယ်က သိနေသေးတယ်။ ကိုယ်ကရှိနေသေးတာကို သူက မသိတော့ဘူး။ သူကမှ မရှိ တော့ဘဲကိုး။ ခုလို စဉ်းစားကြည့်နေနိုင်တာက ကိုယ်က ရှိနေသေးတာကိုး။ ရှိနေလို့ စဉ်းစားကြည့် နိုင်တာပေါ့။ မဟုတ်ပေဘူးလား။

အမှာ စာ

ဤဝတ္ထုတိုများ စာအုပ်တွင် ပါဝင်သော ကျွန်တော်၏ အရေးအသားများမှာ ၁၉၉၀ ကာလ၏ နောက်ပိုင်းတွင် ရေးသားသော အရေးအသားများ သာ ဖြစ်ပါသည် ။ အတော်များများမှာ မဂ္ဂဇင်းများ တွင် ပုံနှိပ်ထုတ်

ဝေခွဲပြီးဖြစ်ပါသည်။ ။ တစ်ပုဒ်၊ နှစ်ပုဒ်သာ ယခင်က ပုံနှိပ်ဖော်ပြခြင်းမရှိခဲ့သော အရေး အသားများ ဖြစ်ပါသည်။ ။ ဤအရေးအသားများ ၊ အရေးအသားဟန်များ ဖြစ်လာခဲ့ခြင်းမှာ အကြောင်း ရှိသဖြင့် အထိုက်အလျောက် ရှင်းပြလိုပါသည်။ ။

ပညာရပ်ဆိုင်ရာ အဆောက်အအုံများ နှင့် ကျွန်တော် ဆယ်နှစ်ခန့် ကင်းကွာခဲ့ပြီးနောက် ၁၉၈၀ ကာလများ ၏ စောစောပိုင်းတွင် ကျွန်တော်သည် ပညာရပ်ဆိုင်ရာ အဆောက်အအုံများ အတွင်းသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိသွားခဲ့ပါသည်။ ။ ပညာရပ်ဆိုင်ရာ အဆောက်အအုံများ အတွင်း ပြန်လည် ရောက်ရှိသွားပြီး စနစ်တကျ လေ့လာရသောအခါတွင် ကျွန်တော်၏ ဆိုးဆိုးဝါးဝါး အနက်ယူမှားခဲ့ ခြင်း အများ အပြားကို သိခဲ့ရပါသည်။ ။ အဓိကမှာ ကျွန်တော် ကျွမ်းကျင်နွဲ့စပ်သည် ဟု အထင်ရှိခဲ့သော အနောက်တိုင်း ဘာသာစကား အခြေခံကာ ကျွန်တော် သိမှတ်နားလည်လက်ခံ အနက်ဖွင့်ခဲ့ပုံ အတော်များများ သည် ကျွန်တော်၏ ပင်ရင်း (အရှေ့တိုင်း/မြန်မာ စသည် ဖြင့် ခေါ်လိုက ခေါ်နိုင် သည်) သိမှုတွင် အခြေခံကာ သိမှတ်နားလည်ခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း သဘောပေါက်ခဲ့ရသဖြင့် ဖြစ်ပါသည်။ ။

အထူးသဖြင့် ၁၉၆၀ ကာလခန့်က စတင်ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့သည့် အနောက်တိုင်း ဘာသာစာဖြင့် ရေးသားခဲ့သော အရေးအသား အများအပြားမှာ အစဉ်အလာ၏ ဘောင်မှ ခွဲထွက်ခဲ့ကြပါသည်။ ။ ပညာရပ်ဆိုင်ရာ အဆောက်အအုံများ သည် ပိုမို၍ စနစ်ကျလာကြကာ လျင်မြန်စွာ ကြီးထွားလာကြပါ သည်။ ။ အလားတူပင် ဖန်တီးမှုဆိုင်ရာ အနုသုခုမ ပညာရပ်များမှာ လျင်မြန်စွာ ပြောင်းလဲလာကြပါ သည်။ ။ ထိုပြောင်းလဲမှုများ တွင် အကြောင်းပေါင်းများ စွာ ရှိခဲ့ပါသည်။ ။ ရှေးကသော် ထိုအကြောင်း ပေါင်းများ စွာကို စိုးစဉ်းမျှ မသိဘဲလျက် ပြောင်းလဲသွား

သော အနုပညာကို မှန်းဆ၍ သာယာခဲ့မိပါ သည် ။

သိမှတ်နားလည်နိုင်မှုကွာပုံသည် ပြန်လည်ဖော်ထုတ်ရာတွင် အရေးကြီးကြောင်း ရှေးကပင် ကျွန်တော် နားလည်ရန် သင့်သော်လည်း ကျွန်တော့်အနေဖြင့် သတိမမူ ဖြစ်ခဲ့ပါသည် ။ ကျွန်တော် ငယ်စဉ်က ကျွန်တော့်ဖခင်ကြီး၏ မိတ်ဆွေတစ်ဦးဖြစ်သူ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် ဘာဆာဟောင်းဖြစ်သူ ဦးတင် (မြန်အောင်ဦးတင်ဟု လည်း တွင် သည်) က အင်္ဂလိပ်သတင်းစာ တစ်စောင်မှ ပေးစာတွင် ရေးသားထားသော အရေးအသားနှစ်ခုကို ပြကာ ‘မောင်မြင့်သန်း၊ ဒီမှာ ဘာကွာသလဲ’ ဟု မေးဖူး ပါသည် ။ ကျွန်တော် ဖတ်ကြည့်ရသ၍ မှာ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ကွာပုံမမြင်။ သို့သော်လည်း အန်ကယ် ဦးတင်က ‘ဒါက ဘိုက ဘိုလိုရေးတာ၊ ဒါက တို့ အရှေ့တိုင်းသားက ဘိုလိုရေးတာ’ ဟု ပြောကာ ရှင်းလင်းပြပါသည် ။ ဆိုလိုသည် မှာ သိမှုပုံစံကွာသဖြင့် ဘာသာစကားကို တည်ဆောက်ရာတွင် ကွာခြားသွားကြခြင်းဖြစ်ပါသည် ။

ဤတွင် မော်ဒန်၊ ပို့စ်မော်ဒန် အကြောင်း အနည်းငယ် ထည့်သွင်း ဆွေးနွေးရန် လိုအပ်လာပါ သည် ။ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်တွင် ပညာဆည်းပူးခဲ့စဉ် ကာလအတွင်း ကျွန်တော် လက်လှမ်းမီသမျှ ဖတ်ရှုပြီးနောက် အရေးအသားအတော်များများ စမ်းသပ်ရေးသားခဲ့ဖူးပါသည် ။ အတော်မ ၂၃၊ ၂၄၊ ၂၅၊ ၂၆ အနောက်၏ သိမှုပုံစံကို အခြေခံထားသော အရေးအသားမျိုးဖြစ်ပါသည် ။ တစ်နည်း ဆိုသော် ပုံတူ ကူးယူထားသည့်သဘောမျိုးဖြစ်ပါသည် ။ အထူးသဖြင့် သိမှုနှင့် သညာများကို တိုက်ရိုက်ဖလှယ်၍ မြန်မာဘာသာစကားအားဖြင့် ပြန်လည်ဖော်ထုတ်ခြင်းများ ဖြစ်လာပါသည် ။ ဥပမာ - ကျွန်တော် ဖတ်ရှုခဲ့ရဖူးသော ‘သိုးများကို လက်နှိပ်စက် အရိုက်သင်ပေးသည် ’ ဟူသော Satirical Irony ကို ကျွန်တော်က ကျွန်တော်၏ အရေးအသားတစ်ခုတွင် ‘နွားများ တွင် ကာဗျူ

ရေတာတပ်ပေးသင့် မသင့်' စသည် ဖြင့် ရေးသားခဲ့ပါသည်။ ။ စာဖတ်သူများကမူ Satirical Irony အဖြစ် မမြင်ဟု ထင်သည်။ ။ ဝေဖန်ရေးဆရာတစ်ဦးကမူ ကြောင်သည် ဟု ပင် ဝေဖန်ခဲ့ပါသည်။ ။ ထိုဝေဖန်ချက်မှာ ယခု သော် ကျွန်တော့်အတွက် အလွန်အကျိုးရှိသော ဝေဖန်ချက်ဖြစ်လာသည်။ ။ ထိုစဉ်က ကျွန်တော်သည် ဘာသာစကား၏ ထိန်းချုပ်ခံ နားလည်မှုကို ထည့်သွင်းမစဉ်းစားမိခဲ့သော အကြောင်းကို သတိပေး သလို ဖြစ်လာပါသည်။ ။

မော်ဒန် - ပို့စ်မော်ဒန် လမ်းကြောင်းပေါ်တွင် ဖန်တီးရာ၌ ဒီလိုရေးရမယ်ဟု လည်း တွေးခဲ့မိ သဖြင့် ရေးစမ်းကြည့်ခဲ့ရာ ထိုသို့တွေးခြင်းသည် ပင် ပို့စ်မော်ဒန်လမ်းကြောင်းမှ သွေဖည်သွားခဲ့ ကြောင်း အနှစ်နှစ်ဆယ်ကျော်မှ သဘောပေါက်ရပါသည်။ ။ ဆရာများ ၏ စနစ်တကျ ပို့ချမှုအောက်တွင် ပို့စ်မော်ဒန်ဟု သတ်မှတ်ထားသော အရေးအသားများကို ဖတ်ရသည် တွင် ကိုယ့်ဘာသာ ရှက်ပြုံးပြုံး မိပါသည်။ ။ ဘာသဲလ်(မ)၊ ပင်ချွန်းဗရော့တီဂန်တို့ ၏ အရေးအသားများကို ဖတ်ရှုရသည် တွင် ကျွန်တော် အသိသစ်များ ရခဲ့ရပါသည်။ ။ ကျွန်တော်တို့ ၏ သိမှု၊ သို့မဟုတ် သိမှတ်မှု ပုံစံထဲတွင် မရှိခဲ့ သော အနောက်တိုင်း သိမှုပုံစံများကို မည်သို့မည်ပုံ အဝင်အောင် သုံးမည်ဟု မစဉ်းစားဘဲ အတင်းယူ ငင် သုံးစွဲမိပုံကို ပြန်လည်တွေးကြည့်ကာ ရှက်မိပါသည်။ ။

သို့ရာတွင် ကျွန်တော့်အနေဖြင့် ဝမ်းသာနိုင်သော အချက်တစ်ခုမှာ မော်ဒန်၊ သို့မဟုတ် ပို့စ်မော်ဒန် ဖန်တီးမှုများကို အနောက်တိုင်း အတွေးအခေါ်စနစ်များ နှင့် မရောထွေးခဲ့မိခြင်း ဖြစ်သည်။ ။ ဖန်တီးမှုသည် ဖန်တီးမှုဖြစ်ပြီး ပညာရပ်ဆိုင်ရာ တင်ပြမှုများ သည် သီးခြားအပြုအမူများ ဟု မြင်ပါသည်။ ။ မဆီမဆိုင် စထရပ်ချရယ်လစ်တို့ ၏ အမြင်များ၊ ဘာသာဗေဒဆိုင်ရာ တည်ဆောက် မှုများကို ဖန်တီးခြင်းဖြင့် ရောထွေးမမြင်

ခဲ့မိခြင်း ဖြစ်သည် ။ စင်စစ် ပို့စ်မော်ဒန်ကာလ၏ အနုပညာ ဖန်တီးမှုအခြေခံမှာ လွတ်လပ်ခြင်း ဖြစ်ပြီး (လွတ်လပ်ခြင်းကို တောင်းဆိုခြင်းနှင့် မရောထွေးပါနှင့်) မိမိ၏ ဆန္ဒအတိုင်း ပြန်လည်ဖော်ထုတ်ပြခြင်းသည် သာ အခရာဖြစ်ပါသည် ။ ဒီကော်နစ်စထရပ်ရှင်းတို့ ၊ ဟိုကော်နစ်စထရပ်ရှင်းတို့ ၊ ဆစ်ကနေဖိုင်ရာတို့ ၊ ဆစ်ဂနေဖိုက်တို့ ၊ ဒီစင်ထရယ်လိုက်တို့ ၊ ဖရိုက်ဂမင့် တေးရှင်းတို့ ၊ လိုဂိုစင်စာရစ်တို့ ၊ မက်တာနာရေးတစ်တို့ ၊ ယင်းတို့ သည် ဖန်တီးမှု၏ အခြေခံများ မဟုတ်ပါ။ ပညာရပ်ဆိုင်ရာ ဆွေးနွေးမှုအတွက် သိရှိရန် လိုအပ်မှု၏ အစိတ်အပိုင်းသာ ဖြစ်ပါသည် ။ ပညာရှင် (သို့မဟုတ် အသိအမှတ်ပြုပညာရှင်) များ ဆွေးနွေး၊ နှီးနှောကြရန်သာ ဖြစ်ပါသည် ။ ရှင်းရှင်းရေးရသော် အခြေခံ အထိုက်အလျောက်မရှိဘဲ နားလည်နိုင်သော အကြောင်းများလည်း မဟုတ်ပါ။

ဤစာအုပ်ပါ အရေးအသားများကို ဂရုပြုကြည့်သော် သုံးမျိုးသုံးစား ပါဝင်နေကြောင်း တွေ့ရ ပါမည်။ ‘လွယ်ကူစွာ ပြောဆိုသင့်သောအကြောင်းများ’ မှာ ရှေးက ကျွန်တော်ရေးလေ့ရှိသော ‘ကျွန်တော်’ တည်းဟူသော နာမ်စားကို သုံးစွဲ၍ ရေးသားထားသည် ကို တွေ့ရပါမည်။ ‘မောင်ဘမောင် ဝတ္ထုတိုများ’ တွင် မူ မောင်ဘမောင် မျက်နှာဖုံးကိုစွပ်၍ လည်းကောင်း၊ နောက်ပိုင်း တွင် ဖော်ပြထားသော ဝတ္ထုတိုများ တွင် တင်ပြနေသူကို မမြင်ရတော့ဘသည့် အနေအထားဖြင့် လည်းကောင်း ရေးသားခဲ့ပါသည် ။ စာရေးသူ၏ ‘ငါ’ နှင့် ‘အတ္တ၏ ရှိနေမှု’ အကြား ဈေးဆစ် ထားသော အရေးအသားများ သာ ဖြစ်ပါသည် ။ ရေးသားသူ၏ ‘ပါဝင်ပတ်သက်ထားသော’ နှင့် ‘နိုင်သော’ နေရာများ တွင် တွေ့ရပါလိမ့်မည်။ အရေးအသားများအားလုံး၏ အကြား၌ တူညီမှု တစ်ခုသာ ရှိပါသည် ။ ဤအရေးအသားများအားလုံးကို ကျွန်တော်သည် လမ်းပေါ်က လူတစ်

ယောက် အနေဖြင့်သာ ရေးသားခဲ့ပါသည်။ ။ ယခုသော် စာဖတ်သူ (တို့)
၏ လက်အတွင်းမှ ကျွန်တော့်အရေး အသားများ သာ ဖြစ်သွားခဲ့ပါပြီ။

နိဂုံးအားဖြင့်ဆိုရသော် အရေးအသား တစ်စုံတစ်ရာအား ဖန်တီးရာ
တွင် ဖန်တီးသူ၏ သိနားလည်မှုသည် အရေးအကြီးဆုံး ဖြစ်ပါသည်။ ။ ပ
ညာရှင်များက သူတို့ အလုပ် သူတို့ လုပ်ကြပါလိမ့် မည်။ ဖတ်သူများက
သူတို့ ၏ သိမှတ်ခံစားနိုင်မှု အတိုင်းအတာတစ်ခုဖြင့်သာ ဖတ်မည်ဟု
ကျွန်တော် ယုံကြည်ပါသည်။ ။ ဆိုခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း ကျွန်တော်ကမူ
လမ်းပေါ်က လူတစ်ယောက်အနေဖြင့် ဤဝတ္ထုတိုများကို
ရေးသားခဲ့ခြင်းဖြစ်၍ အားလုံးနှင့် တစ်သဘောတည်းဖြစ်လိမ့်မည်ဟူ၍
ကား မျှော်လင့်မထားပါ။

မြင့်သန်း

စက်တင်ဘာ၊ ၂၀၀၁။
